

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำกับดูแลที่ดี เพราะการเปิดเผยข้อมูลที่ตีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งต่อบริษัทที่จะทำให้บริษัทสามารถดำเนินกิจการต่อไปอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลที่ดีเป็นการสร้างความโปร่งใสและความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทซึ่งส่งผลให้ผู้ลงทุนไม่ว่าจะเป็นผู้ลงทุนในประเทศหรือต่างประเทศสนใจเข้าร่วมลงทุนในบริษัทเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้ลงทุนเหล่านั้นมีความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจของบริษัท และเชื่อมั่นว่าจะได้รับสิทธิและผลประโยชน์ของตนเท่าที่ควรจะได้รับอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ผู้ถือหุ้นของบริษัทยังมีความเชื่อมั่นในการบริหารงานภายในบริษัทสุจริตและมีความเที่ยงธรรมอีกด้วย

การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของแต่ละบริษัท พบว่า บริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลในระดับที่แตกต่างกัน อีกทั้งได้ศึกษางานวิจัยในอดีตทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยทางด้านลักษณะของบริษัทมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของแต่ละบริษัท ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงต้องการตรวจสอบว่าลักษณะของบริษัทมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญมากต่อการเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศ ซึ่งจะเห็นได้จากการฟื้นตัวของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะมีส่วนสำคัญมากต่อการฟื้นตัวของธุรกิจเกี่ยวเนื่องหลายประเภท

ในการศึกษาค้นคว้านี้จะใช้ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2551 – พ.ศ. 2553 โดยเป็นบริษัทที่อยู่ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จะมี 195 บริษัท

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วจะนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยใช้หาค่าสถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลและใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือ ระดับ

การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่ ขนาดของบริษัท โครงสร้างกรรมการอิสระ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างเงินทุนของบริษัท โครงสร้างการเป็นเจ้าของ และตัวแปรควบคุม ได้แก่ อายุของบริษัท ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพดียิ่งขึ้น โดยจะใช้เทคนิคทางสถิติแบบวิเคราะห์สถิติพื้นฐานอันได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษานี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน

จากการวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลแยกตามขนาดของบริษัท พบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก ส่วนผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน โดยแบ่งตามระดับออกเป็น 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ พบว่าบริษัทส่วนใหญ่มีการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับสูง โดยบริษัทสามารถเปิดเผยรายละเอียดได้ครอบคลุมมากกว่าครึ่งหนึ่งของรายละเอียดทั้งหมดที่บริษัทควรต้องเปิดเผย ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยส่วนใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ดี ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีสำหรับหน่วยงานที่ทำการสนับสนุนและส่งเสริมให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพและมีความโปร่งใส

2. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

ในการศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ขนาดของบริษัท อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนของบริษัท อัตราส่วนความสามารถในการทำ

กำไร มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ โดยที่โครงสร้างกรรมการอิสระ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (การถือหุ้นสูงสุด 10 อันดับแรก) ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวก แต่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ และอายุของบริษัท มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปในทางลบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ โดยที่อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สิน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ แต่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษานี้จะขอแยกเป็นประเด็นตามข้อสรุปของผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาดังนี้

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน

ในการศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lang และ Lumdholm (1996) กล่าวว่า บริษัทที่มีขนาดเล็กไม่มีเงินทุนมากพอที่จะทำการเปิดเผยข้อมูลจึงทำการเปิดเผยข้อมูลในระดับน้อยกว่าบริษัทที่ใหญ่กว่า นอกจากนี้แล้วค่าใช้จ่ายในการจัดทำารเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดใหญ่ จะต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในการจัดทำารเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดเล็ก ส่วนการแยกออกเป็นระดับของการเปิดเผยข้อมูล ผลปรากฏว่าบริษัทส่วนใหญ่สามารถเปิดเผยข้อมูลโดยมีคุณภาพในระดับสูง และถ้ามองในภาพรวมแล้วระดับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลมีแนวโน้มสูงขึ้นอาจเป็นเพราะมีหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดอันดับหรือให้รางวัลแก่บริษัทที่เข้าร่วมโครงการทำให้บริษัทเหล่านั้นเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูล

ที่มีคุณภาพและโปร่งใสและสร้างความน่าเชื่อถือต่อบุคคลภายนอก จากงานวิจัยในอดีตของ Lang และ Lumdholm, (1996)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

2.1 ลักษณะของบริษัทที่มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด คือ

2.1.1 ขนาดของบริษัท

ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล จากงานวิจัยในอดีตของ Lang และ Lumdholm (1996) และ Buzby (1997) กล่าวว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะเพิ่มขึ้นตามขนาดของบริษัทที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งบริษัทที่มีขนาดเล็กไม่มีเงินทุนมากพอที่จะทำการเปิดเผยข้อมูลในสัดส่วนที่เท่ากับบริษัทที่มีใหญ่ นอกจากนี้แล้วค่าใช้จ่ายในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดใหญ่ จะมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นบริษัทที่มีขนาดใหญ่จึงจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลมีระดับมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก

2.1.2 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สิน

อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สินมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งอาจเป็นผลมาจากในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจค่อนข้างมากจึงทำให้เป็นการกระตุ้นให้คณะกรรมการผู้บริหารมีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น ซึ่งจากงานวิจัยในอดีตของ Dalimunthe Lian (1996) กล่าวว่าอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สินกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งงานวิจัยในอดีตนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ทดสอบได้

2.1.3 ความสามารถในการทำกำไร

อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล จากงานวิจัยในอดีตของ Lang และ Lumdholm (1996) และ Naser (1998) กล่าวว่ากำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี คะแนนของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะเพิ่มขึ้นตามผลการดำเนินงานของบริษัทที่ดีขึ้น (โดยเฉพาะผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น) โดยที่บริษัทที่มีผลการดำเนินงานที่ดีต้องการที่จะแสดงว่ากิจการดำเนินงานที่มีความโปร่งใส

2.2 ลักษณะของบริษัทที่ไม่มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด คือ

2.2.1 โครงสร้างกรรมการอิสระ

สัดส่วนโครงสร้างกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดไม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งคณะกรรมการอิสระจากภายนอกในจำนวนที่พอเพียงที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายใน ไม่ให้มีบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการของบริษัทและทำให้กรรมการทุกคนแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ ไม่มีอิทธิพลต่อการยกระดับการเปิดเผยข้อมูลจึงสนับสนุนให้บริหารปฏิบัติตามแนวคิดด้านบรรษัทภิบาล ทั้งนี้หากบริษัทมีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมากในคณะกรรมการบริหารจะไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้านการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามแนวคิดด้านบรรษัทภิบาลมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Eng และ Mark (2003) กล่าวว่าสัดส่วนของกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

2.2.2 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องไม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากการศึกษาของ Wallance R. Naser K. และ Mora A. (1999) พบว่า รายละเอียดของข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจะลดลงตามอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง เนื่องจากบริษัทที่มีอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องต่ำจะพยายามที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทหรือสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัทมากขึ้น เพื่อที่จะอธิบายสาเหตุที่ทำให้บริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินที่ไม่ดี

2.2.3 โครงสร้างเงินทุนของบริษัท

สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการผู้จัดการและผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจเป็นเพราะว่ากรรมการผู้จัดการและผู้บริหารมีความคิดเริ่มจะให้ความสนใจที่เปิดเผยข้อมูลเพิ่มมากขึ้นเพื่อที่จะทำให้มีภาพพจน์ในการเปิดเผยข้อมูลที่ดีและมีความโปร่งใสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันดึงดูดนักลงทุนให้สนใจของผู้ที่จะเข้ามาลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท จากงานวิจัยของ Raffoumier (2007)

2.2.4 โครงสร้างการเป็นเจ้าของ

สัดส่วนโครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยนำมาจากสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสูงสุด 10 อันดับแรก ไม่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าแม้การถือหุ้นของบริษัทจะมีการกระจุกตัวสูงก็ไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้การเปิดเผยข้อมูลลดลง อาจจะมาจกบางบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรกเริ่มมีแนวโน้มที่ต้องการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้ถือหุ้นภายนอกสามารถได้รับข้อมูล ซึ่งมิงงานวิจัยของ Arcay และ Vazquez (2001) กล่าวว่า เมื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอำนาจส่วนใหญในการควบคุมบริษัทจึงต้องวางแผนนโยบายการเปิดเผยข้อมูลให้สอดคล้องกับการสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับกิจการ ส่งผลให้ผู้ถือหุ้นภายนอกได้รับข้อมูลที่มีการเปิดเผยอย่างมีคุณภาพจึงทำให้ผลการทดสอบยังไม่ชัดเจนไม่สามารถสรุปได้

3. ข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

จากการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่จะเห็นว่าข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทไม่ทันต่อเวลาที่ผู้ใช้รายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท รองลงมาคือการเปิดเผยข้อมูลไม่ค่อยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี แต่โดยรวมแล้วเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ที่ดีแล้ว เมื่อสอบถามผู้ถือหุ้นในรายงานประจำปีของบริษัทพบว่า โดยรวมแล้วผู้ถือหุ้นจะเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและชี้ให้เห็นว่าบริษัทมักจะรายงานข้อมูลไม่ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท ส่วนข้อบกพร่องรองลงมาคือ การไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่ผู้ใช้รายงานประจำปีต้องการจะทราบ

เมื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่ควรปรับปรุง หลังจากสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชี พบว่า สิ่งที่ต้องปรับปรุงเป็นอันดับแรกคือความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลได้ดีขึ้น ในทางตรงกันข้ามเมื่อทำการสอบถามผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้จัดทำรายงานประจำปีควรแก้ไขปรับปรุงข้อมูลที่ทำให้การเปิดเผยในรายงานประจำปีจะพบว่าผู้ถือหุ้นของบริษัทเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลให้ทันต่อเวลาเป็นสิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรก และส่วนมากผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นบุคคลหนึ่ง

ในผู้ใช้ข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทต้องการผู้จัดทำกรนำเสนอข้อมูลปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี เรื่องการทันต่อเวลาของการเปิดเผยข้อมูล เนื่องจากบริษัทมักจะทำการเปิดเผยข้อมูลตรงเวลาที่กำหนดอย่างช้าที่สุด หรือหากว่าบริษัทมีปัญหาใดเกิดขึ้นอาจจะทำให้นำเสนอข้อมูลต่อสาธารณชนล่าช้ากว่าที่กำหนด ซึ่งมีผลทำให้ผู้ที่จำเป็นต้องทราบข้อมูลของบริษัทรับรู้ข้อมูลช้าเกินไป เป็นเหตุให้ข้อมูลที่ได้รับ ไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลและอาจมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจในการกระทำกรใดๆ เกี่ยวกับบริษัทได้ แต่โดยทั่วไปแล้วผู้ถือหุ้นจำนวนมากมักจะติดตามการดำเนินงานและข่าวสารเกี่ยวกับบริษัททางการวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์หรือที่ปรึกษาทางการเงินหรือจากสื่อต่างๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสาร เป็นต้น มาประกอบการตัดสินใจด้วย ดังนั้นผู้ถือหุ้นบางคนจึงไม่ค่อยได้อ่านหรือทำความเข้าใจกับรายงานประจำปีของบริษัทมากนัก

4. ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด

เมื่อทำการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีเกี่ยวกับผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พบว่า ส่วนมากเชื่อว่าบริษัทที่จะได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทมากที่สุด รองลงมาคือ ทำให้มีผู้สนใจที่จะร่วมลงทุนในบริษัทมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันจากการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัท พบว่า การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่บริษัทที่ทำการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดจะได้รับ รองลงมาคือ มีผู้ลงทุนในบริษัทมากขึ้น

จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การที่บริษัทจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามข้อกำหนดที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ระบุไว้ นอกจากจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปีได้รับทราบข้อมูลอย่างครบถ้วนและเพียงพอ ซึ่งทำให้สามารถทำการตัดสินใจในการดำเนินการใดๆ ได้อย่างถูกต้องแล้ว ยังส่งผลให้บริษัทที่จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลและผู้ถือหุ้นในบริษัทด้วย เนื่องจากคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทปฏิบัติตามกฎที่ได้กำหนดไว้และมีความรับผิดชอบต่อสังคมจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทและผู้ถือหุ้นของบริษัทเกิดความไว้วางใจและมีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของบริษัทและข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่ได้ทำการเปิดเผยสู่สาธารณชน นอกจากนี้แล้วยังส่งผลให้มีนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสนใจที่จะร่วม

ลงทุนเป็นจำนวนมากขึ้นหรือผู้ที่ลงทุนในบริษัทอยู่แล้วอาจจะสนใจที่จะเพิ่มการลงทุนมากขึ้น เนื่องจากนักลงทุนเหล่านั้นทราบว่าข้อมูลที่บริษัทได้เปิดเผยต่อสาธารณชนนั้นน่าเชื่อถือได้ ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีเงินทุนที่จะบริหารการดำเนินงานภายในกิจการและพัฒนาธุรกิจต่างๆ ในบริษัทให้เติบโตขึ้นต่อไปในอนาคตได้อย่างมั่นคง

ข้อเสนอแนะ

1. การขยายขอบเขตของประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น โดยการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกอุตสาหกรรมหรือศึกษาบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มเติมด้วย เพื่อที่จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและระดับของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในประเทศไทยโดยรวม
2. การศึกษาคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทจากสื่ออื่น เช่น แบบแสดงรายงานประจำปี (แบบ 56-1) ข้อมูลที่ได้เปิดเผยทางเว็บไซต์ของแต่ละบริษัทหรือของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือของสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น เพื่อที่จะได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลได้อย่างกว้างขวางขึ้น
3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่นกับคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท เพื่อทำการวิเคราะห์ได้ว่าตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทและมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด เช่น ประเภทของอุตสาหกรรม รูปแบบของการบริหารงานของบริษัท การกระจายของการลงทุนของผู้ถือหุ้นไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้นรายย่อย ผู้ถือหุ้นสถาบัน หรือผู้ถือหุ้นจากต่างประเทศ เป็นต้น
4. การวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยการกำหนดน้ำหนักความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลของแต่ละรายการที่เปิดเผย ซึ่งน้ำหนักความสำคัญของแต่ละรายการนั้นอาจจะได้มาจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้ข้อมูล นักวิเคราะห์ทางการเงิน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

5. ข้อเสนอแนะทางปฏิบัติ

- ผู้มีหน้าที่ในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูล ในการเปิดเผยข้อมูล ผู้จัดทำ การเปิดเผย ข้อมูลของบริษัทควรนำเสนอข้อมูลให้ทันเวลาที่ผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทจะนำข้อมูลไปใช้ในการ ตัดสินใจในการกระทำ การใดๆ เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลได้รับข้อมูลที่มีประ โยชน์ ถูกต้องและทันสมัยมาก ที่สุดเท่าที่จะเป็น ไป ได้ นอกจากนี้แล้วผู้จัดทำ การเปิดเผยข้อมูลควรสำรวจและสอบถามความ ต้องการของผู้ใช้ข้อมูลว่าต้องการข้อมูลประเภทใดในการประกอบการพิจารณาและวิเคราะห์ เพิ่มเติมจากข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลที่มีความจำเป็น และมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล ทั้งนี้ผู้จัดทำ การเปิดเผยข้อมูลควรพิจารณาถึง ผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็น ไป ได้ที่จะเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นด้วย อีกประการหนึ่งผู้จัดทำ การเปิดเผยข้อมูลควรจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วการเปิดเผย ข้อมูลจะอยู่ในรูปแบบที่นักบัญชีอ่านแล้วเข้าใจมากกว่า หากผู้ใช้ข้อมูลไม่มีความรู้ทางด้านบัญชี อาจทำให้อ่านข้อมูลในรายงานทางการเงินไม่ค่อยเข้าใจ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใช้ข้อมูล ได้ ดังนั้นผู้จัดทำ การเปิดเผยข้อมูลควรจะนำเสนอรายงานทางการเงินและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ บริษัทด้วยภาษาและเนื้อหาที่บุคคลทั่วไปที่อาจจะไม่มีความรู้ทางด้านบัญชีสามารถอ่านแล้วเข้าใจ ได้ทันทีและควรเป็นเนื้อหาที่ตรงประเด็น อ่านแล้วไม่สับสนมากนัก นอกจากนี้แล้วควรเปิดเผย ข้อมูลให้เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพิจารณาเรื่องต่างๆ ของผู้ใช้ข้อมูลและข้อมูลที่เปิดเผยจะต้อง ถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

นอกจากนี้ หากบริษัทได้จัดทำ การเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพตามที่ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดหรือ นำเสนอข้อมูลที่สำคัญเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล บริษัทมักจะ ได้รับ ผลลัพธ์ที่ดีตอบแทนหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลหรือผู้ถือ หุ้นของบริษัท การที่ราคาหุ้นของบริษัทเพิ่มมากขึ้น การที่มีนักลงทุนมาสนใจลงทุนในบริษัทเป็น จำนวนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการเติบโตของบริษัทในอนาคต การที่บริษัทมีชื่อเสียงมากขึ้นและ การได้รับการยกย่องจากหลายหน่วยงาน เป็นต้น อย่างน้อยที่สุดก็เป็นความภูมิใจของบริษัทที่ได้ แสดงความรับผิดชอบต่อผู้ใช้ข้อมูลและสังคม

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่สำคัญต่อผู้ใช้ข้อมูล เพื่อให้บุคคลภายนอกได้รับทราบและไม่แน่ใจที่จะลงทุนในบริษัทดังกล่าว ซึ่งจะเป็นการลงโทษบริษัทดังกล่าวทางหนึ่ง จากสถานการณ์นี้ส่งผลทำให้บริษัทเหล่านั้นจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วควรมีการออกบทลงโทษอย่างหนักต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จำเป็นต่อผู้ใช้ข้อมูลหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง เพื่อให้บริษัทเกิดความเกรงกลัวต่อการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามการส่งเสริมให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลให้มีคุณภาพมากขึ้นเป็นอีกมาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน เป็นต้นว่า การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ต่ำลงของสถาบันการเงิน การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์ การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม การจัดอันดับการดูแลกิจการ (Corporate Governance rating) ในการเปิดเผยข้อมูล เนื่องจากมาตรการเหล่านี้ได้ให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่บริษัทในรูปของการลดค่าใช้จ่ายของบริษัทหรือการทำให้บริษัทได้รับการยกย่องและมีชื่อเสียงในด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นที่น่าเชื่อถือในสายตาของบุคคลภายนอก ซึ่งทำให้บริษัทยินยอมทำการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้วยความเต็มใจมากกว่าที่จะรู้สึกว่าคุณบังคับให้กระทำตามกฎหมายข้อบังคับเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม บริษัทจำนวนมากจะทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินตามนโยบายที่บริษัทกำหนดหรืออย่างน้อยก็เป็นไปตามข้อกำหนดในขั้นต่ำ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลควรมีมาตรการในการยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน